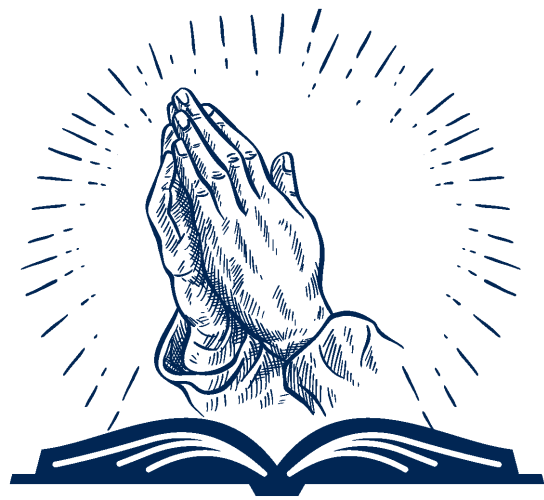

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 4, 2024

Dragul meu cititor, cred că nu odată ți-ai dat seama că în rutina cotidiană suntem atât de grăbiți că deseori nu observăm multe lucruri frumoase în jurul nostru. Deși poate ești foarte ocupat, vreau să te rog să-ți iei o mică pauză ca să te gândești astăzi la dragostea Lui Dumnezeu. În secolul informației și al digitalizării în care suntem prinși, observăm tot mai mult o lipsă acută de dragoste între oameni, empatie și compasiune, dar dragostea lui Dumnezeu nu se micșorează, căci El este Dragoste. Ne-am propus ca în această ediție a ziarului Lumina Speranței, să cunoști mai mult despre Dragostea lui Dumnezeu.

Această dragoste a fost materializată în venirea pe lume a Singurului Său Fiu, născut într-o iesle pe meleagurile îndepărtatei Iudei cu peste 2000 de ani. Dragostea lui Dumnezeu pentru oameni a fost mai mult decât compasiune, a fost sacrificiu, milă, iertare și har.

Fie ca în zilele când sărbătorim Nașterea Domnului și Anul Nou, atunci când te vei afla în căminul tău, în anturajul familiei, printre rude și cercul de prieteni, să-ți faci timp și pentru Dumnezeu. Adu-ți aminte cu recunoștință adâncă în inimă că, în fiecare zi, în dragostea Sa nemărginită, ți-a purtat de grijă în tot ce ai avut nevoie.

Amintește-ți și ce ne-a spus Isus despre Sine și dragostea lui Dumnezeu Tatăl: „...atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ev. după Ioan 3. 16)

Deși în lumea în care trăim nu există siguranță și stabilitate, nu uita, dragostea Lui Dumnezeu poate aduce oricui care crede în El pace deplină și fericire veșnică!

Sărbători binecuvântate!

Ion Costăș

Vestea care aduce o mare bucurie

pag. 2

Darurile noastre pentru Hristos

pag. 2

De ce sunt pe pământ?

pag. 3

Curiozități...

pag. 4

VESTEA CARE ADUCE O MARE BUCURIE

„...Îngerul le-a zis: «Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.»” (Ev. după Luca 2. 10, 11)

Perioada de iarnă este însoțită de multe sărbători frumoase. Sărbătoarea Nașterea Mântuitorului Isus Hristos este o sărbătoare creștină, și pentru mulți dintre noi este una dintre cele mai îndrăgite sărbători. De obicei, atunci când se naște un co-

pil, un sentiment de bucurie enorm se răspândește într-un anumit cerc de oameni: părinți, bunei, rude de aproape etc. Dar cum a fost la Nașterea lui Isus Hristos? În Sfintele Evanghelii se spune că atunci când

S-a născut Isus, o mare bucurie au trăit părinții lui Isus, Iosif și Maria, apoi această bucurie au trăit-o și păstorii care au auzit marea veste, magii și oastea cerească a îngerilor care exclamau cu adorare: „Slavă Lui Dumnezeu în locurile preaînalte și

pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!”

Ce eveniment a fost acesta de a răspândit atâta bucurie și pe pământ, și în cer? S-a născut un Mântuitor! Mântuitorul! Cât de mult cuprinde acest cuvânt! În Evanghelia după Matei ni se spune despre Pruncul care S-a născut în noaptea de neuitat: „El va mântui pe poporul Său de păcatele sale.” (Matei 1. 21) Fiindcă omenirea a ajuns într-o stare nenorocită din cauza păcatului, trebuia să vină cineva, un Mijlocitor între Dumnezeu și oamenii păcătoși. Și El a venit. Acesta este Isus Mântuitorul. Odată cu El a venit și bucuria aducătoare de speranță că oamenii vor putea fi împăcați cu Dumnezeu și eliberați de povara păcatelor lor.

Drag prieten, Mântuitorul a venit în lumea noastră și pentru tine. Prin moartea Lui pe cruce, El a luat asupra Sa și păcatele tale. Crezi lucrul acesta? Crede în El și vino cu pocăință înaintea lui Dumnezeu și vei fi mântuit de toate fărădelegile tale! Fii sigur, odată cu întoarcerea ta la Dumnezeu, vei fi și tu părtaș la Marea Bucurie care va ține o veșnicie! Deschide-ți inima chiar astăzi pentru El!

Sergiu Damian

EVANGHELIA IUBIRII

Când a stat Isus în odaia de judecată înaintea lui Pilat, El i-a spus despre marea misiune pe care I-a încredințat-o Dumnezeu s-o facă pentru oamenii de pe pământ: „Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr.” (Ev. după Ioan 18. 37) Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ să spună tuturor oamenilor faptul că Dumnezeu îi iubește foarte mult.

Iată câteva din mărturiile Lui, scrise în Sf. Evanghelie după Ioan, numită de unii și Evanghelia Iubirii:

- „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.” Ioan 3. 16

- „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.” Ioan 14. 21

- Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.” Ioan 14. 23

- „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.” Ioan 15. 9

- „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu.” Ioan 15. 10-14

- „Căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.” Ioan 16. 27

- „Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.” Ioan 17. 23

- „Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei.” Ioan 17. 26

Darurile noastre pentru Hristos

Nu cred că s-ar găsi mulți printre noi care să nu le placă darurile. A înmâna cuiva un dar este un gest frumos și bine primit între oameni. Darurile pe care le dau oamenii unii altora pot fi diferite: mai scumpe sau mai ieftine, mai frumoase sau mai puțin frumoase etc. Ele nu țin neapărat de vârstă, iar dărnicia din inimă dă valoare darului oricât de neînsemnat ar fi el.

Însuși lui Dumnezeu Îi place să dea daruri oamenilor, și astăzi vreau să afli despre cel mai mare Dar făcut vreodată de El, prin persoana Fiului Său, Isus Hristos. Citim despre acest dar în unul din versetele de aur ale Bibliei: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ev. după Ioan 3. 16).

Dumnezeu nu numai că Și-a dat Fiul pentru oameni, ci Acest Fiu a fost dat ca să-Și dea viața pentru ei! Însuși Isus a spus: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ev. după Ioan 15. 13). Este evident că Dumnezeu este un Dumnezeu darnic, iubitor și

îndurător. Cât de mareș și minunat este acest Dar dumnezeiesc pentru noi și cum vom răsplăti Domnului toate binefacerile Lui aduse prin Isus Hristos? Deși, poate, ne pare că tot ce putem să-I oferim lui Dumnezeu pare neînsemnat, să nu evităm să-I oferim și noi darurile noastre lui Hristos. Să învățăm de la magii care, atunci când S-a născut Pruncul

Isus, au venit de la mari depărțări să I se închine și să-I aducă darurile lor cu mare bucurie (Ev. după Matei 2. 1-12).

Prieteni, să atragem atenție la câteva daruri pe care I le putem oferi lui Hristos. Mai întâi de toate este vorba despre dragostea noastră. Chiar și în concepția oamenilor, dragostea este cel mai mare dar pe care și-l

pot oferi unul altuia. Domnul nostru ne vorbește că credința adevărată se dovedește prin dragostea noastră pentru Dumnezeu și pentru aproapele nostru (Ev. după Luca 10. 27). Niciun dar nu este valoros ca Dragostea! Ea nu poate fi nici cumpărată, nici moștenită. Dragostea poate fi primită sau oferită în dar. Apoi, drept confirmare a dragostei noastre, trebuie să ne dăm împreună cu ea pe noi înșine lui Dumnezeu. Ce alt dar mai bun poate fi adus lui Hristos decât supunerea noastră totală față de voia Lui? Doar atunci când El este Stăpân peste tot și toate în viața noastră, El este într-adevăr Domnul nostru!

Dragi cititori, tot ce suntem și tot ceea ce avem vine de la Dumnezeu, Dătătorul tuturor bunurilor. În El, spune Biblia, „...avem viața, mișcarea și ființa” (Fapt. 17. 28). Dacă credem acest lucru, haideti în aceste zile frumoase ale sărbătorii Nașterii Mântuitorului Isus Hristos, să-I aducem și noi darurile noastre cu bucurie, dăruindu-I inima și viața cu toată dragostea și toată supunerea! Fiți binecuvântați!

Eugen Niță

DE CE SUNT PE PĂMÂNT?

Totul se învârtă în jurul acestei întrebări: „De ce sunt în această lume?”, „Care este sensul vieții mele?” Un industriaș din Essen mă cheamă foarte agitat într-o zi la telefon: „Domnule pastor, veniți!” Mă duc imediat la el. La sosire, mă întâmpină cu cuvintele: „Fiul meu s-a împușcat cu un foc de revolver”. Îl cunoșteam pe băiat. Era student. Avea tot ce-i poftea inima. Era sănătos, bine clădit, chipeș, tânăr și bogat. Poseda demult propriul lui automobil. Și nici nu fusese vreodată implicat într-o afacere dubioasă. Și acest tânăr își trage un glonte în gură! Într-o scrisoare, pe care a lăsat-o în urmă, stă scris doar: „Nu văd ce rost are să trăiesc mai departe. De aceea, pun capăt vieții mele, căci e fără sens!” O mărturie tulburătoare, nu-i așa? Vedeți: chestiunea sensului vieții este extraordinar de importantă, e primordială. Cu atât mai mult, cu cât nu avem decât o viață de trăit. Cine în lumea aceasta poate să-mi dea un răspuns la întrebarea pe care mi-o pun: „De ce trăiesc?” Cine? Biserica? Nu! Preotul sau pastorul? Nu! El este în aceeași situație ca și mine. Savanții? Filozofii? Nici ei nu pot da un răspuns la întrebarea: „De ce trăiesc?”! Numai Unul singur poate să ne spună de ce trăim: anume Cel căruia Îi datorăm viața, Cel care ne-a creat: Dumnezeu. Voi lua un exemplu foarte simplu: intru într-o zi într-un apartament. Un băiat stă pe scaun și meștește ceva cu un conductor electric și cu niște becuri. Îl întreb: „Spune-mi, ce mașina infernală ești pe cale să fabrici? Ce va ieși de aici?” El încearcă să-mi explice, dar mărturisesc că nu pricep nimic. Și mă gândesc: „Nimeni nu poate ghici ce va ieși de aici. Doar cel ce îl construiește poate să-i cunoască scopul și utilitatea”. La fel e și cu viața noastră: numai Cel ce ne-a creat poate să spună pentru ce ne-a creat! Asta înseamnă că răspunsul la întrebarea: „De ce trăiesc?”

il primim doar prin revelație. Dumnezeu trebuie să ne-o spună! Dacă n-aș fi deja un cititor asidu al Bibliei, această întrebare m-ar obliga să o citeșc. Căci n-aș suporta să nu știu de ce trăiesc în această lume blestemată. Expresia „lume blestemată” vi se pare cumva prea dură? Ea se află în Biblie. Ar fi de ajuns să pe-

treceți șase luni cu un pastor dintr-unul din marile noastre orașe ca să înțelegeți ce vreau să zic când pretind că lumea stă sub un blestem groaznic. Și n-aș suporta să trăiesc în ea dacă n-aș avea răspunsul dat prin revelația lui Dumnezeu. Da, în Biblie Dumnezeu ne dă răspunsul la întrebarea noastră asupra sensului vieții! De aceea este Biblia de o importanță capitală. Cunosc oameni care își iau un aer de superioritate și spun: „Ei, dar noi nu citim Biblia!” Nu pot decât să le răspund: „Pentru mine aceasta înseamnă, și pot să v-o dau și în scris, că n-ați cugetat niciodată cu adevărat serios la întrebarea: De ce trăiesc?”! Dar prostia este o boală foarte răspândită – și dacă ar dura, lumea întreagă ar fi plină de vaiete. Vreau să vă dau răspunsul Bibliei într-o frază: Dumnezeu ne-a creat ca să devenim copii Lui! După cum unui tată îi place să

se regăsească în fiul lui, la fel Dumnezeu a făcut pe om „după chipul Său”. Dumnezeu vrea ca noi să devenim copii Lui, care să vorbească cu El și cărora să le vorbească, care să-L iubească și pe care să-i iubească. Vă rugați voi oare?

E o grea încercare pentru un părinte când copilul lui nu vorbește ani de zile cu

el! Iar un om, care nu se roagă, nu vorbește cu Tatăl lui ceresc! Vedeți: Dumnezeu ar vrea ca noi să fim copii Lui, care să vorbească cu El, pe care să-i iubească și care să-L iubească. Din pricina aceasta suntem pe lume. Înțelegeți-mă bine: nu vorbesc de biserică, de dogme, de religie, ci vorbesc despre Dumnezeul cel viu. El te-a creat ca să devii copilul Lui! Ești tu deja copilul Lui? Acum mai fac un pas. Noi trebuie să devenim copii ai lui Dumnezeu – căci de la natură nu suntem copii lui Dumnezeu. La începutul Bibliei se spune: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său”. Iar apoi Biblia relatează despre o foarte mare catastrofă. Omul fuse creat ca să fie deplin liber, capabil să aleagă – și omul s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu. A mâncat din fructul interzis. Era modul lui de a zice lui Dumnezeu: „Vreau să fiu autonom! Pot să trăiesc

fără Tine!” Înțelegeți: Adam nu s-a îndoit niciodată de existența lui Dumnezeu, dar a vrut să scape de autoritatea Lui: „Vreau să-mi conduc viața cum doresc eu!”

Întrebarea întrebărilor rămâne pusă: „Cum devin un copil al Dumnezeului Celui viu?” Răspunsul la această întrebare capitală pot să-l aflu numai prin revelație. Trebuie ca Dumnezeu Însuși să-mi spună cum mă primește ca pe copilul Său. Biblia dă un răspuns foarte clar. Iată-l: numai prin Isus! Prieteni, când ajung să vorbesc despre Isus, inima îmi bate mai tare, pulsul e mai rapid, căci e tema vieții mele. Da, ca să devin un copil al lui Dumnezeu, pot s-o fac numai prin Isus! Există un cuvânt în Biblie care tradus literal sună așa: „Isus a venit din lumea lui Dumnezeu în această lume”.

Domnul Isus spune: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la El și voi cina cu el și el cu Mine”. Domnul Isus îți spune și ție: „Iată, Eu stau la ușa inimii tale. Deschide! Eu voi da sens vieții tale!” Odată a venit la mine un miner bătrân și mi-a zis: „Trebuie să vă vorbesc, domnule pastor!” Avea șaptezeci de ani și mi-a povestit: „Când aveam 17 ani, am ajuns într-o adunare de evanghelizare. Atunci am simțit că Isus mă chema. Dar mi-am zis: «Dacă iau în serios aceste lucruri și-L primesc pe Isus, pariez că toți tovarășii mei își vor bate joc de mine. Nu, nu pot s-o fac! Și am ieșit fugind»”. Și a continuat: „Și iată-mă la capătul vieții. Sunt bătrân și recunosc că viața mea a fost un eșec. Ea a fost așa pentru că atunci n-am răspuns la chemarea lui Isus și nu l-am deschis ușa!”

Prietenii mei, noi nu avem decât o singură viață de trăit; de aceea, întrebarea: „De ce trăiesc?” este vitală. Dumnezeu a dat clar răspunsul la întrebare în Isus, Cel răstignit și înviat. Și acum, acest Isus stă în fața inimii tale și bate. Dă-I lui viața ta – și nu vei regreta niciodată!

Willhem Bush,
Isus – destinul nostru

OMUL LEGII ȘI DARUL LUI DUMNEZEU

În ajunul sărbătorii Nașterii lui Hristos, într-un orașel mic din Austria a fost organizată o adunare de evanghelizare. Sala era plină de oameni. Lumea aștepta cu nerăbdare începutul programului, dar, înainte de începerea lui, în ușă a apărut un ofițer de poliție. El a prezentat un act, în care se specifica că predicarea este interzisă. În prezența polițistului, m-am adresat publicului cu o întrebare simplă: „Care este cel mai plăcut cuvânt în limba voastră maternă?”

Ascultătorii își frământau mintea, dar niciunul nu a putut să dea un răspuns corect.

„Vă voi ajuta puțin”, am spus eu. „Care cuvinte v-ar fi mai plăcut să le roștiți: casă sau casa mea?”

— Desigur, „casa mea”, a răspuns publicul.

— Iată, acum vă dați seama și voi că cele mai plăcute cuvinte în orice limbă este expresia „al meu”. Haideți să ne gândim care este diferența dintre cele două expresii: „Mântuitorul” și „Mântuitorul meu”.

Și am început să le explic această diferență.

Toți ascultau cu o atenție sporită cuvintele mele, care nu semănau deloc cu o predică obișnuită. Asculta cu interes și

agentul securității, căci și el este om cu suflet nemuritor și se credea într-un fel creștin.

— Prieteni! am continuat eu. Fie ca în această seară, când se sărbătorește venirea în lume a Mântuitorului, fiecare dintre noi să-și pună întrebarea de o importan-

ță vitală: Cine este pentru mine Hristos? Este El un Mântuitor, după dogmă, pe care eu o recunosc doar cu mintea, sau El este Mântuitorul meu personal, a Cărui mână salvatoare am experimentat-o personal?

După această scurtă explicație, publicul a intonat cu o deosebită însuflețire o cântare spre slava lui Hristos, Cel născut în Betleem, apoi toți s-au despărțit în pace.

A doua zi, dimineața devreme, aud o bătaie ușoară la geam. Mă furișez și văd, că în fața geamului stă polițistul de aseară.

„Ce-ar însemna asta? A venit din nou cu foaia legii? Intenționează să mă aresteze pentru adunarea de ieri?” aceste gânduri îmi străfulgerau mintea, în timp ce deschideam ușa oaspetelui neașteptat.

— Bună dimineața, domnule predicator... am venit să vă povestesc ce s-a întâmplat cu mine azi-noapte. M-am tot gândit la întrebarea de ieri: „Este Hristos și Mântuitorul meu?” În frământarea mea, m-am pus pe genunchi, am chemat Numele Lui și l-am implorat să fie Mân-

tutorul meu și să mă salveze de păcatele mele. Și iată că El m-a auzit... Inima mi s-a umplut de pace... Pentru prima dată în viață, Nașterea lui Isus este sărbătoarea mea personală, căci și pentru mine S-a născut Hristos... Am venit acum să vă mulțumesc pentru adunarea de ieri...

Câtă bucurie și exaltare a aprins în inima mea acea dimineață! Era ca un ecou al bucuriei pe care o trăiesc îngerii Domnului, care tresaltă de veselie atunci când un păcătos se întoarce la Dumnezeu...

Dragă cititor, dar tu? Ai trăit oare această experiență divină de a-L primi pe Hristos personal? Sau încă susții doar cu mintea dogma că „Hristos este Mântuitorul lumii”, „noi toți suntem păcătoși” etc., iar cu inima ești departe de El?

O, lasă ca credința să infiltreze în inima ta vestea bună a Evangheliei, care afirmă că și pentru tine S-a născut Mântuitorul... Atunci vei cădea ingenunchind la picioarele Lui și vei exclama: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

V. F. Martinkovski

ISTORIA MAGILOR DIN RĂSĂRIT

Citește textul biblic și caută cuvintele-cheie în careul alăturat. Cuvintele pot fi găsite pe verticală, orizontală sau diagonală. În careul dat sunt ascunse 13 cuvinte.

După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

...După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.

Ev. după Matei 2. 1-3, 9-12

A	D	C	T	H	D	J	U	G	V	D	Z	G	N	D	M	U	L	D	C
S	T	F	G	V	M	R	U	E	U	L	D	N	M	S	J	L	E	C	X
B	Ă	F	B	E	T	L	E	E	M	S	D	C	B	A	M	J	K	H	U
R	M	U	V	N	C	M	A	E	G	J	F	H	L	F	R	E	Z	R	N
E	Â	S	C	V	Z	F	G	A	U	R	B	R	Y	U	T	I	D	X	E
A	I	X	Z	M	L	J	L	H	G	U	I	O	P	T	E	Z	A	B	N
S	E	V	N	M	U	Z	D	G	F	L	S	R	A	E	N	J	L	I	A
E	A	F	T	E	C	N	J	L	D	C	M	E	I	J	M	S	U	A	Z
S	E	M	I	O	N	P	T	U	N	I	T	R	C	V	B	E	N	D	R
I	S	G	H	C	U	E	O	K	L	S	M	N	U	I	Z	T	E	R	S
R	E	D	G	Z	R	U	I	O	J	G	T	N	L	E	F	H	E	S	C
O	R	T	D	S	P	S	H	O	P	N	T	I	N	M	F	R	P	L	A
D	V	S	R	H	Z	A	E	U	S	C	V	M	E	S	U	I	B	K	H
D	V	N	M	F	H	J	D	X	R	T	U	U	L	N	X	M	Z	E	T
M	P	J	I	I	L	H	M	R	C	D	L	X	E	T	I	A	N	H	O
D	H	R	V	B	R	E	T	Y	I	D	S	H	M	V	H	G	A	E	D
U	O	H	J	L	D	N	Z	V	E	I	O	P	A	C	M	I	P	S	J
C	E	T	X	V	N	R	Ă	E	U	O	Z	S	M	R	U	W	U	N	D
M	D	I	E	R	U	S	A	L	I	M	R	T	V	N	M	S	T	A	O
T	U	S	P	E	T	C	N	F	H	M	I	S	R	L	S	T	R	O	A

CURIOZITĂȚI...

- De unde vine tradiția de a oferi cadouri de Nașterea Domnului

Tradiția cadourilor provine încă din vremi îndepărtate, la perioada în care romanii sărbătoreau Saturnalia, cea mai veselă sărbătoare la romani. Însă la creștini, tradiția de a oferi cadouri își are bazele în Biblie. Cu toții cunoaștem momentul nașterii lui Isus Hristos, atunci când cei trei magi I s-au închinat și I-au adus daruri: aur, smirnă și tămâie.

- Cum a apărut tradiția mersului la colindat

Sărbătoare, luminițe, miros de cozonac, liniște și colinde. Deși acum nu mai sunt atât de mulți colindători ca în urmă cu ceva ani, totuși tradiția colindului persistă atât în Moldova cât și în alte țări. În fiecare an, pe meleagurile Moldovei, tradiția mersului cu Steaua aduce o atmosferă de bucurie și prevestire a nașterii lui Isus-Mesia. Acest obicei își are rădăcinile în vechile tradiții

creștine și este păstrat cu grijă în comunitățile din întreaga Republică Moldova.

Poate te-ai întrebat vreodată de unde vine ea? Ei bine, englezii obișnuiau să meargă în vecini cu mâncare pentru

a-și ura toate cele bune pentru noul an. În timp, această activitate numită „mărșăluit” s-a transformat în colindat.

În secolul al XII-lea, colindele erau de fapt cântări liturgice pe care englezii le cântau oamenilor, mergând din casă în casă, pentru a le ura noroc și sănătate. Oamenii care le deschideau

ușa trebuiau să le ofere colindătorilor daruri în schimbul urărilor.

Tradiția englezească nu avea legătură cu Nașterea Domnului, ci cu faptul de a împărtăși emoție și bucurie semenilor, pe tot parcursul anului. În timp, colindul a devenit parte a sărbătorii creștine, iar colindătorii vestesc nașterea lui Mesia.

- Târgul de Crăciun de la Nürnberg, Germania - unul dintre cele mai vechi târguri de Crăciun

Este vorba despre Târgul de Crăciun de la Nürnberg, care datează din anii 1600. Dovada poate fi descoperită chiar la Muzeul Național German, acolo unde se află o micuță cutie pe care este inscripționat următorul mesaj: „Sent to Regina Susanna Harßdörfferin by Miss Susanna Eleonora Erbsin (or Elbsin) on the occasion of the Christmas Market of 1628”, adică „Trimis către Regina Susanna Harßdörfferin, din partea domnișoarei Susanna Eleonora Erbsin, cu ocazia Târgului de Crăciun din 1628”.

Cum trece roua

Cum trece roua
sorbită-n crin,
Cum zboară norii
și alții vin,
Cum pierе-un sunet
pe-aripi de vânt,
Așa trec toate
pe-acest pământ.

Cu cât în lume
aduni comori,
Cu cât vrei slavă
și strângi splendori,
Cu cât în viață
ai tot ce-ai vrea,
Cu-atât plecarea
e și mai grea.

Fiori și patimi
și trai slăvit,
Au toate-o cale
și un sfârșit.
Căci toți plecă-vom,
lăsând ce-am strâns;
Dar unii-n pace,
iar alții-n plâns.

Costache Ioanid

Contacte:
email: contact@luminasperantei.md
tel. +373 690 11 690
Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md